

Van Vei

Rudens saulriets kalnu mītnē

山居秋暝

Tukši kalni pēc svaiga lietus,
Gaisā dveš vēlu iestājies rudens.
Spožs mēness atblāzmo priežu vidū,
Zils strautiņš tek pār akmeņiem.

Bambusos atskan veļas mazgātāju čalas,
Lotosi kustās zem zvejnieku laivas.
Tik ātri vīst pavasara zāļu smaržas,
Pat valdnieka dēli grib paturēt tās.

Kvēlās ilgas

相思

Mīlas zirņi aug dienvidu zemēs,
Tie asnus dzen, kad nāk pavasaris.
Es vēlos, kaut Tu tos vairāk plūktu,
Jo slēpj šis augs sevī kvēlākās ilgas.

Briežu ciems

鹿寨

Tukšajos kalnos neredz nevienu,
Tik tālēs vārdu atbalsis skan.
Saule met ēnas koku dzīlēs,
Un stari krīt sūnājā maigi zaļā.

Bambusu ciemata namiņš

竹里馆

Sēžu vientuļš tālā bambusu birzē,
Te spēlēju cjiņ, te dungoju liegi.
Dziļā mežā, ko nezina cilvēku bari
Vien spožais mēness apspīd mani.